

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: هوشی مین
برگردان از: توفان آراز
۰۵ سپتمبر ۲۰۲۱

کار نظامی حزب در میان دهقانان اسلوب های چریکی انقلابی

(۴)

ضرورت یک فرماندهی واحد تحت عملیات چریکی قاعده ای کاملاً عادی برای راه- کار مبارزه چریکی است - بلی، برای هر شکلی از مبارزه. با این وصف تجارب مبارزات چریکی گذشته، خاصه در چین، هم چنین نشان گر اینند، که همیشه به این مطالبه ابتدائی توجه به عمل نمی آید، یا این که در عمل فراموش می گردد. همواره اتفاق افتاده است، که شماری واحد چریکی با اهداف مشترک، ولی بدون یک فرماندهی واحد، نیروهای شان را پراکنده ساخته اند و به آن علت شکست خورده اند.

هرگز نباید عملیات بدون شناسائی قبلی بسیار ملاحظه مندانه انجام گیرد. اطلاعات دقیق درباره دشمن، درباره موقعیت او، نقاط قوت و ضعف او، درباره زمین، راه ها، امکانات حمل و نقل، جمعیت و غیره - این همه باید به وسیله گشتی های پیشاهنگ کسب شود و اساس نقشه عملیات قرار گیرد.

قبل از هر عملیات چریک ها باید یک شناسائی ویژه از اهداف شان به عمل آورند و به کوچک ترین جزء عطف توجه نمایند.

* ارتش های جنوبی صاحب ستون های حمل و نقل ویژه نیستند؛ تمام حمل و نقل ادوات جنگی به وسیله کولی ها انجام می گیرد، یعنی دهقانانی که یا به این مقصود بسیج شده اند یا درازاء مزد مناسب [کار می کنند].

** *The Proletarian Revolution on the Don*, Miscellany, no.1, Moscow 1922.

روشنگری ها (از برگرداننده)

^۱ انقلاب ۱۹۰۵، انقلاب فبروری ۱۹۱۷ و انقلاب اکتوبر ۱۹۱۷.

^۲ در سال ۱۹۴۹ به وقوع پیوست. ۳۱ جنوری آن سال ارتش رهائیبخش خلق پایتخت، بیجینگ، را آزاد ساخت.

^۱ اکتوبر مائوتسه دون (Mao Tse-Tung) (۱۸۹۳-۱۹۷۶) تشکیل جمهوری خلق چین را اعلان داشت. ^۲ لازم به توضیح است که همکاری حزب کمونیست چین و گومیندان دوامی نداشت. سیاست و اقدامات استبداد منشانه گومیندان رأی توده ها را علیه آن برگرداند. حتی گومیندان در ۱۹۲۷ به شیوه وحشیانه کمونیست ها را کشتار نمود. از ۱۹۴۴ مردم در مناطق تحت نظارت گومیندان طالب سرنگونی رژیم مستبدانه، استقرار دموکراسی و تضمین آزادی بیان بودند. گومیندان در اپریل آن سال با روبه روئی با خواسته های مصرانه مردم به مقصود حفظ ظاهر اعلام داشت، که " آزادی افزون تری در زمینه بیان عقاید داده خواهد شد." و ماه بعد از آن دوازدهمین جلسه سیاسی گومیندان " تضمین آزادی کلام" را در تصمیماتش گنجانده، اما بی آن که به این تصمیم خود پای بند باشد. گومیندان در نتیجه روبه روئی با اعتلاء جنبش توده ئی با مطالبه دموکراسی بر اقداماتش در جهت سرکوب افکار خلق افزود. (برای مطالعه بیش تر این موضوع نک:

The International Working- Class Movement. Problems of History and Theory, vol.5,
chapter 7 (Moscow, Progress, 1985))

^۴ اصطلاح "سران نظامی خودمختار" به معانی چندی در تاریخ چین استعمال شده است. از آن میان - و بیشتر - به معنای سران نظامی دارای کنترول بر نیروهای نظامی، بدون آن که به عنوان سرکردگان مناطقی که به زور نیروهای شان در آن جاها حاکمیت داشته اند، به رسمیت شناخته شده بوده باشند. در موردی نیز این اصطلاح در خصوص سرکردگان دولت در یک مملکت به کار برده شده، که از حق اعلان جنگ برخوردار بوده اند. در موردی دیگر مراد از آن سرکردگانی بوده اند که خود خویشان را برمی گزیده اند، یا از سوی سربازان/ نظامیونی که از خود آنان بوده اند، انتخاب می شده اند. و در موردی آنان سرکردگان دولتی اصلاً مشروعی بوده اند، که از حدود اختیارات شان تجاوز می نموده، مستقلانه عمل می کرده اند.

در چین از آغاز سده بیستم از "عصر سران نظامی خودمختار" سخن گفته می‌شود، عصری که به مدت دو تا سه دهه از تاریخ اختتام عهد قیصری و اعلان رسمی جمهوری چین در اکتبر ۱۹۱۱ به طول انجامیده است.

^۵ گفتنی است که پس از شکست انقلاب چین در ۱۹۲۷ بسیاری از دهقانان به کیانگ سی (Kiangsi) گریختند، و در آن جا به تشکیل یک جمهوری شوروی چین تحت رهبری مائو پرداختند. بزودی دهقانان افزون تری به آنان پیوستند، و مائو ارتش سرخ چین را برقرار ساخت، که سال به سال رشد نمود. در ۱۹۳۵ حزب درستی خط مائو را تأیید کرده، او را به صدارت برگزید. این نکته را نیز بیفزائیم که قدرت سیاسی در این مرحله انقلاب چین از لحاظ خصلت دیکتاتوری دموکراتیک خلق بود، که به وسیله پرولتاریا رهبری می‌گردید، و انقلاب دموکراتیک نوین ضدامپریالیستی و ضدفئودالی را عملی می‌ساخت، و از این لحاظ متفاوت با دیکتاتوری پرولتاریا در اتحاد شوروی سپسین انقلاب اکتوبر بود.

^۶ بالاخص در فاصله سال های ۱۹۱۱* تا ۱۹۲۹ خیزش های دهقانی زیادی در چین روی دادند، و مهم ترین شان خیزش های ملکی در سال های ۱۹۲۵ و ۱۹۲۶ بودند، که مائو نیز در آن ها شرکت داشته، تحلیل شان کرده است.

* سال وقوع انقلاب بورژوا - دموکراتیک در چین به رهبری سون یات سن. انقلاب در سایه وحدت بورژوازی، دهقانان، کارگران و خُرده بورژوازی شهری به ثمر رسید. ولیکن آن به علت خصلت سازش کارانه رهبری و ناتوانی دربرآورده ساختن منافع حقیقی دهقانان و در اثر فشار امپریالیسم و نیروی فئودال ها با ناکامی روبه رو گشت.

^۷ در هونان بود که مائو در ۱۹۲۷ قیام دهقانی ناموفق موسوم به "قیام خرمن پائیزی" را سازمان داد، و رهبری نمود.

^۸ در رابطه با این موضوع ولادیمیر ایلیچ لنین (نام واقعی: اولیائوف) (Vladimir Ilij Lenin(Uljanov)(۱۸۷۰ - ۱۹۲۴) مقاله "دروس انقلاب"، به مناسبت پنجمین سالگرد انقلاب اول روسیه را نوشته است، که در نشریه **Rabotjaja Gaseta** (رابُتجایا گازتا)، ش ۱، ۳۰ اکتوبر (۱۲ نومبر) ۱۹۱۰ به چاپ رسیده، هم چنین در منبع زیر درج شده است:

V.I. Lenin, Collected Works, vol.16, 4.edi., pp.246 - 304(Moscow, Progress, 1977)

^۹ "صدهای سیاه" به تشکیلات تبه کاری اطلاق می‌شد که در روسیه تزاری به وسیله پلیس به مقصود سرکوبی جنبش انقلابی تشکیل یافته بودند. اعضای این تشکیلات انقلابیون را به قتل می‌رساندند، به روشنفکران مترقی حملات فیزیکی می‌نمودند. هم چنین ایذای یهودیان را ترتیب می‌دادند.

^{۱۰} به دنبال سقوط رژیم تزاری در ۱۹۱۷ در اثر انقلاب فبروری روسیه جنگ داخلی ویران گر و خونینی در این کشور آغاز گشت، که به مدت چهار سال، یعنی تا ۱۹۲۱، به طول انجامید. آتش افروزان جنگ داخلی عمدتاً امرای ارتش تزاری بودند که قصد اعاده نظام قدیم را داشتند. متفقین که در صدد پیش گیری از ثبات یافتن بلشویسم در روسیه بودند، به مساعدت مالی و تسلیحاتی قابل توجه به ضدانقلاب اقدام نمودند.

مساعدت به سفیدها با مداخله نظامی متفقین در روسیه به نقطه اوجش رسید. در ماه نومبر ۱۹۱۸ شمار سربازان متفقین در این کشور به ۱۵/۲۰۰ نفر سر می زد. جنگ داخلی عواقب مصیبت باری در روسیه داشت. آثار آن در کلیه عرصه های حیات مملکت عمیق و نگران کننده بود. صنایع به سختی آسیب دیده، سیستم حمل و نقل دچار اختلال شده بود. گرسنگی مسأله کمرشکنی برای مملکت بود. موارد مستند عدیده ای از آدمخواری وجود داشت. یک چهارم جمعیت روسیه، یعنی ۳۵ میلیون نفر، دچار گرسنگی بودند. چند میلیون کودک یتیم (besprizornje) در طول راه ها، خطوط آهن و خیابان های شهرها سرگردان بوده، از صدقه و تبه کاری امرار معاش می کردند. جنگ داخلی در روسیه با ضایعات عظیم انسانی و مادی اش عامل بازدارنده مهمی در برابر سازماندهی سوسیالیستی اقتصاد روسیه گردید.

اساس برگردان:

Ho Chi Minh (1890 - 1969)

Frihedens værksted, ss. 43 - 57

(København, Demos, 1975)